

Podobieństwa między dawną kulturą słowiańską a wedyjską

Kultura i religia pobożnego Słowiaństwa nie tylko przetrwała chrześcijańskie pogromy, ale ma się dobrze, odradza i rozwija. Wracają na ołtarze prawdziwi Bogowie i Boginie Polaków.

Do X wieku powszechnie wyznawano na obszernych rejonach słowiańskich dawne religie, które zostały brutalnie stłumione przez najeżdżające chrześcijaństwo. Przetrwały one tajnie do ok. XV wieku, potem ich popularność spadła jeszcze bardziej aż obecnie występują tylko w formie rekonstrukcyjnych ruchów rodzimowierczych.

Jednym z głównych podobieństw dawnych wiar do hinduizmu jest postać słowiańskiego bóstwa Świątowita, o czterech twarzach, podobnie jak hinduistyczny Brahma, stwórca wszechświata. Generalnym podobieństwem jest powszechne występowanie bóstw polikefalicznych. Czczono też bóstwo o imieniu Wiszen, pochodzącym od hinduskiego Wisznu. Rosyjskie opowieści zawierają także opowieść o bohaterze Kriszenie - słowiańskiej wersji indyjskiego Krysny. Mówi się także o tym, że istniały bułgarskie i rosyjskie Wedy podobne do Wed hinduskich. Powszechnie występował też kult ognia (w sanskrycie: Agni) podobnie jak u dawnych Ariów. Wystarczy spojrzeć na podobieństwo między słowem "Agni", a naszym "ogień" co m.in. świadczy o tym, że Słowianie są jednymi z wielu spadkobierców autentycznej kultury Ariów indyjskich ale to już osobna historia. Staro-słowiańskie słowo "bog" jest fonetycznie powiązane z sanskryckim "bhaga" o tym samym znaczeniu, od którego wywodzi się popularny dziś w Indiach tytuł "Bhagawan". Do innych podobnych bóstw należą Leila, mogąca być odpowiednikiem Lakszmi lub Himawanti. Jednym z bardziej oczywistych podobnych imion jest słowiańska Siwa i hinduski Śiwa, problem tu jednak jest taki, że Śiwa jest rodzaju męskiego, a Siwa jest boginią. Można to jednak wyjaśnić faktem, że występuje obupłciowa manifestacja Siwy - Ardhanariśwara, gdzie przedstawiony jest jako w połowie kobieta, a w połowie mężczyzna. Także Trygław jest podobny do indyjskiego Trimurti. Inne rzucające się w oczy podobieństwa to hinduski Surja (dewa Słońca) i rosyjski Suri (również bóstwo solarne), a także Jego małżonka - indyjska Surjaa i polska Zorja (Boginie solarne). Dodatkowo, wręcz identyczne są postacie wedyjski Aświna-kumarów i słowiańskich Lelum i Polelum. Również rosyjsko-ukraiński Rod jest uważany za tożsamy z indyjskim Rudrą (Śiwą). Ponadto, rosyjscy archeolodzy odkryli w dolinie Wołgi w rosyjskim mieście Staraya Maina statuetkę Wisznu, pochodzącą z okresu przedchrześcijańskiego - między VII a X wiekiem - co stanowi już niezbitą dowód na występowanie hinduizmu na rejonach słowiańskich przed przybyciem chrześcijaństwa.

Ważnym źródłem informacji o podobieństwie (a w zasadzie jedności) między religią dawnych Słowian a hinduizmem są zebrane dzieła literackie. Główne takie teksty to rosyjskie "Księga Welesa", "Księga Koljady" oraz bułgarska "Słowiańska Weda". "Księga Koljady" opowiada historie o Kryszeniu (Krysznie) oraz Wisznim (Wisznu). Można tam znaleźć romantyczną opowieść o młodszej miłości Rady i Kryszenia (hinduskich Radhy i Krysny). Taka zbieżność ruskich opowieści z hinduską Śrymad-Bhagawatam to kolejny dowód na tezę artykułu. "Księga Welesa" natomiast przedstawia wizję stworzenia świata znaną z hinduskich Puran oraz zwraca się do Boga Słońca jako "Suri" - imieniem bardzo podobnym do hinduistycznego Surji (również Boga Słońca). "Słowiańska Weda" stanowiąca zbiór hymnów folkloru bułgarskiego, zawiera historie o Kryszeniu i Wisznu pokrywająca się dokładnie z wersją z Bhagawata-Purany. Opisuje także liczne inne Bóstwa indyjskie i wysławia ich hymnami. Inne ciekawe informacje, których można się dowiedzieć z tych tekstów to fakt, że w dawnej Rosji południowej żyli asceci nie posiadający niczego oprócz drewnianych lasek i statuetek Wisznu. Oddawali cześć Wisznu/Krysznie jako głównemu Bóstwu. Nazwa "wiśnia" w językach słowiańskich pochodzi właśnie od imienia Pana Wisznu. Także miesiące kwiecień i czerwiec były miesiącami poświęconymi Krysznie. Widać, że w dawnych krajach słowiańskich zarówno wisnuizm jak i śiwaizm były bardzo rozwinięte. Warto również wspomnieć o podobieństwach polskich czy rosyjskich nazwisk do bóstw indyjskich. Przykłady to Siwicki(a), Siwiecki(a), Siwec (wywodzące się od Siwa); Wiszniewski(a), Wiśniewski(a) (wywodzące się od Wisznu), Kalina, Kalinowski(a) (wywodzące się od Kali Devi), Mohan (od Mohana, czyli Krysny) i wiele innych.

Widać też więcej podobieństw, na przykład w praktykach religijnych. U Słowian kapłanki strzegły świętego ognia, podobnie jak Agnihotrowie w Indiach. Także tradycyjny słowiański zwyczaj pokłonu przed Słońcem odpowiada praktykowanemu w Jodze Surja-Namaskarowi. Poza tym, Słowianie podobnie jak Ariowie we wczesnej religii wedyjskiej oddawali cześć elementom przyrody i żywiołom. Również u Słowian tak jak u Hindusów kobiety odgrywały ważną rolę w ceremoniach religijnych. Można także porównać hinduski animizm występujący w religii Atharwa-Wedy ze słowiańskimi kultami magicznymi.

Nie można pominąć faktu, że nasi przodkowie wierzyli też w reinkarnację co stanowiło jednym z głównych elementów ich wiary.

Także na Bałkanach praktykowano podobne religie o czym mogą świadczyć podobne imiona bóstw. Na przykład bałtyjski Pradziapatis to hinduski Pradžapati czy bałtyjska Laima to hinduska Lakszmi. Ponadto, język łotewski jest bardzo podobny do sanskrytu co zaznaczył np. George Bernard Shaw.

Autor:

Artykuł pobrano ze strony eioba.pl